

Plinul numele DGFPMB prin
word dec CAB 1531/09.06.2008

DOSAR NR. [REDACTAT]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 1385

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.12.2007

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

JUDECĂTOR: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect anulare act de control taxe și impozite, formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, DIRECȚIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE – FOSTUL BIROU VAMAL BUCUREȘTI SUD și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BUCUREȘTI.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns pentru reclamantă, avocat cu împuternicire avocațială atașată la dosarul cauzei, și pârâta DGFPMB, prin consilier juridic [REDACTAT] cu delegație la dosarul cauzei, lipsind pârâtele de rang 2 și 3.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța acordă cuvântul asupra excepțiilor inadmisibilității petitelor 1 și 2 ale acțiunii și lipsei calității procesual pasive a DGFPMB pt. petitele 3 și 4 ale acțiunii, invocate de pârâta DGFPMB prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

Reprezentanta pârâtei DGFPMB solicită admiterea excepției inadmisibilității petitelor 1 și 2 ale acțiunii pentru motivele expuse prin întâmpinare având în vedere faptul prin cele două decizii au fost desființate procese verbale încheiate de vamă, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile art.1 din Legea contenciosului administrativ, iar reclamantul nu este vătămat prin cele două acte administrative întrucât cele două decizii nu au fost desființate. Solicită, de asemenea, admiterea excepției lipsei calității procesual pasive a DGFPMB pt. petitele 3 și 4 ale acțiunii motivat de faptul că DGFPMB a fost doar organul competent să efectueze procedura, iar ANV este organ de executare conform art.33 din Codul de proc. fiscală.

Reprezentantul reclamantei, față de prima excepție invocată, din motivare se înțelege că ar fi invocată lipsa de interes a reclamantului.

Instanța, având în vedere modul de motivare a excepției inadmisibilității petitelor 1 și 2 ale acțiunii, califică excepția ca fiind excepția lipsei de interes a reclamantului și acordă cuvântul asupra acesteia.

Reprezentanta pârâtei DGFPMB solicită admiterea excepției lipsei de interes.

Reprezentantul reclamantei solicită respingerea excepției și susține că reclamanta are folos practic întrucât sunt reținute sume foarte mari fără temei legal, astfel că interesul reclamantei este legitim, născut și direct; arată că se obligă același birou să emită o nouă decizie, iar argumentul principal este trecerea celor 160 de zile, termen calculat de la data importului pentru a stabili valoarea definitivă în vamă. Arată că reclamanta a urmat procedura prealabilă. În ceea ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a DGFPMB pt. petitele 3 și 4 ale acțiunii, arată că lasă la aprecierea instanței modul de soluționare a acestei excepții.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepțiilor invocate și, constatând încheiată cercetarea judecătorească, acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamantei solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată cu observarea următoarelor argumente: reclamanta a respectat întreaga procedură, pârâții nu au dovedit că prețurile prezentate în vamă sunt mai mici; decizia de desființare a deciziei de regularizare este o încercare de tergiversare a procedurii (s-a dispus emiterea unor noi decizii fără termen), este nelegală și se impune anularea actelor și restituirea sumelor reținute drept garanție. Arată că solicită obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată și depune la dosarul cauzei dovada achitării onorariului de avocat.

Reprezentanta pârâtei DGFPMB solicită instanței respingerea acțiunii pentru cele expuse prin întâmpinare, invocând prevederile art. 186 C.proc.fiscală.

Tribunalul reține cauza spre soluționare în temeiul excepțiilor și asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL :

Deliberând asupra acțiunii civile de față, constată că:

Prin cererea înregistrată la aceasta instanța sub nr. [redacted], reclamanta SC [redacted] SRL a chemat în judecată pe paratele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Mun. București, Autoritatea Națională a Vămirilor- Biroul Vamal București Sud, ca prin hotărârea judecătorească ce se va da să se dispună:

1. anularea deciziei nr.71 din 16.04.2007 a paratei DGFPMB ,anularea procesului verbal de control al valorii în vamă nr.3/9.02.2007 și a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 ca netemeinice;
2. anularea deciziei nr.72 din 16.04.2007 a paratei DGFPMB ,anularea procesului verbal de control al valorii în vamă nr.5/9.02.2007 și a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.47/9.02.2007 ca netemeinice;
3. restituirea sumelor ce au fost virate cu titlu de garanție vamală ,respectiv suma de [redacted] lei (virată cu OP 131/4.09.06) pentru importul din 4.09.2007 și suma de [redacted] lei (virată cu OP 134/14.09.07) pentru importul din 14.09.2007,
4. plata dobânzilor legale pentru sumele de [redacted] lei și [redacted] lei pentru perioadele 4.09.07 respectiv 14.09.07 și până la data restituirii în totalitate a acestor sume;
5. cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii arată că în 4.09.07 și 14.09.07 a efectuat importuri de plante tăiate din Olanda iar vămuirea unora dintre mărfuri (trandafiri și crizanteme) s-au făcut doar provizoriu, cu stabilirea, respectiv virarea unor sume cu titlu de garanție vamală. Stabilirea valorii definitive în vamă trebuia să aibă loc la o dată ulterioară, conform HG 973/2006. În vederea stabilirii valorii definitive în vamă, între autoritățile vamale și reclamanta a avut loc o corespondență în cadrul căreia a prezentat în termenele legale, toate documentele solicitate. La 13.02.2007 le-a fost comunicat procesul verbal de control al valorii în vamă nr.3/9.02.2007 și decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 iar la 21.02.2007 procesul verbal de control al valorii în vamă nr.5/9.02.2007 și decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.47/9.02.2007. Prin aceste documentele autoritățile vamale au hotărât încasarea în totalitate a garanțiilor vamale constituite și virate. A formulat contestații în 13.02.07 și

22.03.07 împotriva lor, fiind înregistrate la biroul vamal București Sud cu nr.287419.03.07 și 3104/26.03.07. Acestea au fost soluționate de DGFPMB prin emiterea deciziilor nr.71 și 72 prin care s-a dispus desființarea deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal. Deși s-a decis desființarea deciziilor de regularizare, nu au fost soluționate pe fond contestațiile administrative respectiv nu a fost verificată temeinicia actelor contestate. Arată ca motivele invocate de reclamanta în contestație nu au fost analizate și nu au primit un răspuns, DGFPMB a examinat doar actele din dosar fără a solicita alte lămuriri pe care le considera necesare. Organul de soluționare a contestației a decis și reverificarea obligațiilor vamale ale reclamantei, chiar de Biroul vamal București Sud, adică de acela care a avut la dispoziție un termen de 160 de zile de la data importului pentru a stabili valoarea definitivă în vama iar rezultatele au fost contestate. Se arată astfel ca actele invocate au fost emise cu nerespectarea normelor legale și fără a ține seama de necesitatea probării susținerilor organului vamal, pe motiv ca valoarea declarată în vama de reclamanta este mai mică decât cea reală, deși s-a depus documente care probează ca a declarat valoarea reală, documente care au fost ignorate de către organele vamale atunci când s-a decis încasarea în totalitate a garanțiilor vamale.

Prin întâmpinare, parata DGFPMB invocă excepția inadmisibilității primelor două capete de cerere, de anulare a deciziilor 71 și 72/16.04.07 raportat la considerentul ca prin cele două decizii au fost desființate actele încheiate de organele vamale de control, este evident ca aceste decizii nu sunt de natura a aduce vreo vătămare drepturilor sau intereselor legitime ale reclamantei. Deci, reclamanta nu justifică nici un interes în promovarea prezentei acțiuni, nefiind vătămata în nici un fel de organul de soluționare a contestațiilor.

Se mai invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a DGFPMB referitor la petitele 3 și 4 privind restituirea garanției vamale și plata dobânzilor legale, invocând prevederile art.32 alin.3 din OG 92/2003 și art.57 alin.5 din Codul Vamal al României.

La termenul de judecată din 17.10.2007 reclamanta își precizează acțiunea în sensul ca înțelege să cheme în judecată pe paratele: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Mun. București, - Direcția Regională Vamală București și Direcția Mun. București pentru Accize și Operațiuni Vamale - fostul birou Vamal București Sud.

Analizând cu prioritate, în conformitate cu art.137 C.proc.civ., *excepția inadmisibilității anularii proceselor verbale de control* și a deciziilor de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, instanța constată ca acestea sunt întemeiate pentru următoarele considerente:

Conform art.6 alin.1 din HG 973/2006 „Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control al valorii în vamă, care stabilește disponibilizarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite potrivit art. 5 și cuprinde descrierea detaliată a motivelor ce au stat la baza măsurii. Pe baza acestui proces-verbal de control al valorii în vamă se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță”, actul administrativ fiscal care produce efecte juridice în sensul că dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice este decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 și nr.47/19.02.2007 și nu procesele verbale de control.

Astfel, instanța constată ca procesele verbale de control nr.3 și 5 din 19.02.2007 nu sunt acte administrativ fiscale, titluri de creanță fiscală care să dea naștere unui raport juridic fiscal, motiv pentru care în baza art.6 din HG 973/2003 și art. 85 și 88 din Codul de procedură fiscală raportat la art.1,10 din Legea 554/2004 și art.218 Cod procedură fiscală, motiv pentru care va admite excepția inadmisibilității în anularea proceselor

verbale de control nr.3 si 5 din 19.02.2007 ca inadmisibila si va respinge acțiunea in anularea acestora ca inadmisibila.

Față de *exceptia inadmisibilității anularii deciziilor pentru regularizarea situației* privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 si 47/9.02.2007, instanța constata ca aceste acte administrativ fiscale au fost anulate prin deciziile nr.71 si 72 din 16.04.2007 ale DGFPMB, astfel ca aceste acte neexistând in materialitatea lor ,reclamanta nu mai are interes in anularea lor, interesul fiind una din condițiile de promovare a oricărei acțiuni in justiție, deciziile respective nu sunt de natura a mai aduce vreo vătămare drepturilor legitime ale reclamantei atâta timp cat ele au fost revocate prin deciziile organului de soluționare a contestațiilor fiscale vamale, motiv pentru care va admite excepția inadmisibilității si va respinge acțiunea de anulare a deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40 si 47 /9.02.2007 in baza art.1,10 din legea 554/2004 si art.218 Cod procedura fiscala.

Cu privire la *exceptia inadmisibilității petitelor privind anularea deciziilor* nr.71 si 72 din 16.04.2007 emise de DGFPMB, instanța constata ca aceasta excepție este neîntemeiata pentru ca prin aceste acte, prin nesoluționarea pe fond a problemei - a datorării sau nu a taxelor vamale de către reclamanta, de menținere a sumelor achitate cu titlu de garantei vamala ,se produce o vătămare a intereselor legitime ale reclamantei ,interesul acesteia fiind justificat tocmai de existenta prelungirii nejustificate a procedurii de stabilire definitiva a valorii in vama a mărfii importate. Pe de alta parte, conform art. 218 alin.2 din codul de procedura fiscala prevede expres controlul de legalitate a soluțiilor date de organele fiscale in procedura administrativ jurisdicționala iar artr.205 din codul de procedura fiscala „împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. *Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune* al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”

Analizând *exceptia lipsei calității procesuale pasive a paratului DGFPMB față de petitele 3 si 4 ale acțiunii* privind restituirea garanțiilor vamale si la obligarea la dobânzi legale, instanța constata următoarele:

Potrivit art.117, alin.9 C.pr.fiscala, procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevăzute la art. 124, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Potrivit art.2 din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.1899/2004, restituirea se face de organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art. 32 si 33 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Potrivit art.32 alin.3 C.pr.fiscala, impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.

Având in vedere ca paratul DGFPMB nu are atribuții de soluționare a cererilor de restituire a taxelor vamale, instanța constata ca acesta, neputând avea calitatea de debitor intr-un astfel de raport juridic, nu poate avea nici calitate procesuala pasiva, motiv pentru care va admite excepția, cu consecința respingerii petitelor 3 si 4 introduse împotriva acestuia ca fiind promovata împotriva unei persoane fără calitate procesuala pasiva.

Pe fondul cauzei, din analiza actelor si lucrărilor dosarului, instanța retine ca:

Prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 emisa de Direcția Mun. București pentru Accize si Operațiuni Vamale, s-a stabilit in sarcina reclamantei suma suplimentara de ~~4.200.000~~ lei reprezentând diferențe de taxe vamale, pentru importurile efectuate de trandafiri si

crizanteme in 4.09.2006, reținându-se ca reclamanta datorează aceasta suma raportat la starea de fapt : procesul verbal de control al valorii in vama nr.3/9.02.2007 realizat ca urmare a depunerii declaratei vamale nr. I 64820 la Biroul Vamal București Sud , lipsa răspunsului autorității vamale si împlinirea termenului imperativ de 160 de zile pentru determinarea valorii definitive a mărfii importate.

Prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.47/9.02.2007 emisa de Direcția Mun. București pentru Accize si Operațiuni Vamale, s-a stabilit in sarcina reclamantei suma suplimentara de [redacted] lei reprezentând diferențe de taxe vamale, pentru importurile efectuate de trandafiri si crizanteme in 14.09.2006, reținându-se ca reclamanta datorează aceasta suma raportat la starea de fapt : procesul verbal de control al valorii in vama nr.3/9.02.2007 realizat ca urmare a depunerii declaratei vamale nr. I 67730 la Biroul Vamal București Sud , lipsa răspunsului autorității vamale si împlinirea termenului imperativ de 160 de zile pentru determinarea valorii definitive a mărfii importate.

După comunicarea acestor decizii, reclamanta a formulat contestație fiscală la parata DGFPMB iar prin deciziile nr.71 si 72 din 16.04.2007 s-a dispus desființarea deciziilor de regularizarea situațiilor privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal si procedarea la o noua reevaluare a obligațiilor vamale ale reclamantei prin analiza detaliata a întregii documentații prezentate de societate si de rezultatul demersurilor întreprinse la autoritățile vamale olandeze. Ori, deciziile pronunțate de către DGFPMB sunt nelegale deoarece prin soluția acordata s-a încălcat principiul prev. de art.213 alin.3 din Codul de procedura fiscală respectiv „ Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac” raportata la considerentul ca s-a dispus prelungirea situației incerte de determinare a valorii in vama a mărfurilor importate nejustificat.

Astfel, organul de soluționare al contestației avea obligația de a se pronunța asupra fondului legalității stabilirii valorii in vama , respectiv a legalității stabilirii unor obligații suplimentare la plata taxelor vamale. Conform art.213 alin.1 Cod procedura fiscală „(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.”

Față de faptul ca s-a încălcat principiul neagravării situației contribuabilului in propria cale de atac, instanța constata ca deciziile nr.71 si 72 din 16.04.2007 emise de DGFPMB sunt nelegale si in baza art.1,10,18 din legea 554/2004 raportata la art. 280 si 213 din codul de procedura fiscală va anula aceste acte.

Conform art.117 Cod procedura fiscală „Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume: a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță”.

Constatând ca au fost anulate decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.40/9.02.2007 pentru importul realizat de reclamanta in 4.09.2006 si decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.47/9.02.2007 pentru importul realizat de reclamanta in 14.09.2006 iar art.117 alin.1 lit.a prevede ca se restituie sumele încasate in baza unor titluri de creanță anulate, instanța constata ca petitul privind restituirea garanțiilor vamale este întemeiat urmând a obliga paratele Direcția Regionala Vamala București si Direcția Mun. București pentru Accize si Operațiuni Vamale –fostul birou Vamal București Sud la restituirea sumei de [redacted] lei (virata cu OP 134/14.09.07)

pentru importul din 14.09.2007 si a sumei de [REDACTED] lei (virata cu OP 131/4.09.06)
pentru importul din 4.09.2007, sume cărora li se aplica dobânda legala in conditiile art.
124 cod procedura fiscala.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARĂȘTE**

Admite excepția inadmisibilității în parte în ceea ce privește anularea procesului verbal de control și deciziilor de regularizare.

Respinge excepția inadmisibilității în privința anulării deciziilor nr. 71 și 72/2007 a DGFPMB.

Admite excepția lipsei calității procesual pasive a DGFPMB pt. petitele 3 și 4 ale acțiunii.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în București, sector 5, [REDACTED], în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în București, sector 2, Str.Prof.Dr. Dimitrie Gerota, nr. 13, DIRECȚIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE – FOSTUL BIROU VAMAL BUCUREȘTI SUD cu sediul în București, sector 1, Șos.Chitilei, nr. 230, și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BUCUREȘTI cu sediul în București, sector 1, B-dul Mircea Eliade, nr. 18.

Anulează deciziile nr. 71 și 72/16.04.2007 ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Obligă Direcția Municipiului București Pentru Accize și Operațiuni Vamale la restituirea către reclamantă a sumelor de [REDACTED] lei achitată prin OP nr.131/04.09.2006 și a sumei de [REDACTED] lei achitată prin OP nr. 134/14.09.2006 și a dobânzilor legale aferente acestora calculate de la data de 09.08.2007 până la restituirea efectivă.

Respinge acțiunea privind anularea procesului-verbal de control și deciziile de regularizare ca inadmisibile.

Respinge petitele 3 și 4 formulate împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București ca fiind introduse împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Obligă pârâtele la plata către reclamantă a câte [REDACTED] lei fiecare cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 12.12.2007.

PREȘEDINTE,
[REDACTED]

JUDECĂTOR,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]